

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Daria Ratymirska

Protokolant: sekr. sądowy Daria Paliwoda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 maja 2016 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa K. Ż.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę kwoty 25.000 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powódki K. Ż. kwotę 25.000 (dwadzieścia pięć tysięcy) złotych z odsetkami ustawowymi od kwoty 5.000 zł od dnia 15 lipca 2014 roku do dnia zapłaty, od kwoty 10.000 zł od dnia 1 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty, od kwoty 10.000 zł od dnia 20 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powódki K. Ż. kwotę 2.626,80 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 500 zł tytułem opłaty uzupełniającej od pozwu;

IV. poleca zwrócić powódce ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 240,20 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki na wynagrodzenie biegłego.

(...)

UZASADNIENIE

Powódka K. Ż. wniosła pozew przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 5.000 zł, z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu (tj. 15.07.2014r.) do dnia zapłaty, tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, doznaną w wypadku komunikacyjnym z dnia 25 marca 2014r. W uzasadnieniu podała, że sprawca wypadku ubezpieczony był u strony pozwanej od odpowiedzialności cywilnej. W wyniku wypadku powódka doznała skręcenia i naderwania odcinka szyjnego i piersiowego kręgosłupa, cierpi na zespół parastatyczny dłoni lewej oraz pourazowy zespół bólowy szyjno – barkowy lewostronny i piersiowy kręgosłupa, odczuwa bóle i zawroty głowy oraz drętwienie lewej ręki, a nadto cierpi na zaburzenia depresyjno – sytuacyjne.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa, zaprzeczyła, aby na skutek wypadku u powódki powstała jakakolwiek szkoda na osobie, czego dowodem jest fakt, że leczenie powódki nie wymagało interwencji chirurgicznej, nie stwierdzono objawów ubytkowych, ogniskowych i patologicznych.

W piśmie procesowym z dnia 21 lipca 2015r. powódka rozszerzyła powództwo, wnosząc o zapłatę kwoty 15.000 zł, tytułem zadośćuczynienia z odsetkami ustawowymi od kwoty 5000 zł od dnia 15.07.2014r., od kwoty 10.000 zł od dnia doręczenia tego pisma pozwanemu.

W piśmie procesowym z dnia 23 października 2015r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Zarzucił, że wpływ doznanych urazów na funkcjonowanie powódki mógł być zaburzony wyłącznie przez maksymalnie 2-3 miesiące. Podniósł, że powódka jest osobą nadal bardzo aktywną, bierze udział w zawodach sportowych, często z sukcesami, a podstawową przyczyną dolegliwości powódki oraz zaniechania uprawiania sportu był uraz kolana, a nie odcinka szyjnego kręgosłupa. Ponadto z doniesień prasowych wynika, że powódka bardzo szybko powróciła do pełni zdrowia i aktywności.

W piśmie procesowym z dnia 12 kwietnia 2016r. powódka rozszerzyła powództwo, wnosząc ostatecznie o zapłatę kwoty 25.000 zł, tytułem zadośćuczynienia z odsetkami ustawowymi od kwoty 5000 zł od dnia 15.07.2014r., od kwoty 10.000 zł od dnia doręczenia pozwanej odpisu pisma z dnia 23 lipca 2015r., od kwoty 10.000 zł od dnia doręczenia tego pisma pozwanemu.

W piśmie procesowym z dnia 20 kwietnia 2015r. pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości, zarzucając, że przedmiotowy wypadek nie wywołał negatywnego skutku na funkcjonowanie powódki, również w zakresie aktywności sportowej. Powołując się na informacje dostępne na oficjalnej stronie internetowej (...) Związku (...), zarzuciła, że powódka osiąga bardzo dobre wyniki w swojej dyscyplinie, wielokrotnie plasując się na wysokich medalowych miejscach w konkurencjach, w których współzawodnikami są narciarze z całego świata („wskoczyła do czołówki skicrossistek” w Pucharze Świata, a jako jedna z 12 najlepszych zawodniczek na świecie otrzymała zaproszenie do wzięcia udziału w prestiżowych amerykańskich zawodach (...) w A.), co wskazuje, że jest osobą w pełni sprawną, a wypadek nie wpłynął negatywnie na jej wyniki i karierę sportową.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 25 marca 2014r. powódka doznała urazu skrętnego odcinka szyjnego kręgosłupa, urazu odcinka piersiowego kręgosłupa oraz powierzchownego urazu głowy. Skręcenie odcinka szyjnego kręgosłupa i stłuczenie głowy powodowały ograniczenie funkcji, dolegliwości bólowe i znaczne zmniejszenie ruchomości kręgosłupa szyjnego oraz drętwienie palców lewej ręki (III-V). Uraz kręgosłupa szyjnego spowodował u powódki długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5%. Bezpośrednio po zdarzeniu powódka nosiła kołnierz ortopedyczny przez 6 tygodni.

Na skutek wypadku, w którym powódka doznała urazu głowy, cierpiała na bóle i zawroty głowy, osłabienie, nadwrażliwość na bodźce (dźwięki), bezsenność, zaburzenia koncentracji uwagi. Powódka odczuwała objawy lęku, związane z obawami o ponowne doświadczenie wypadku, szczególnie w sytuacji jazdy nocą, nadmierną czujnością w sytuacjach, które przypominały jej okoliczności wypadku. Z tego powodu powódka korzystała z pomocy psychiatrycznej (gdzie zalecono jej farmakoterapię) i psychologicznej. Powstały u powódki na skutek tego wypadku długotrwały uszczerbek na zdrowiu wynosi 8%.

Z powodu dolegliwości bólowych głowy, kręgosłupa szyjnego i piersiowego oraz lęków leczona była w poradni neurologicznej, ortopedycznej, korzystała z zabiegów rehabilitacyjnych.

U powódki występują nadto dolegliwości bólowe kręgosłupa lędźwiowego nie mają związku z przedmiotowym wypadkiem.

Dowód:

opinia biegłego sądowego psychiatry W. I. (k-84-86, 202),

opinia biegłych lekarzy ortopedy S. G. i neurologa A. D. (k-150-154);

zeznania świadka T. Ż. (k-54);

zeznania powódki (k-254).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Skutki wypadku na zdrowiu powódki ustalono w oparciu o opinie biegłych lekarzy, dołączoną do pozwu dokumentację medyczną oraz zeznania świadka i powódki. Opisane wyżej urazy oraz rozstrój zdrowia psychicznego, a także odczuwane przez powódkę dolegliwości oraz zastosowane leczenie były bezpośrednim następstwem wypadku z dnia z dnia 25 marca 2014r., którego sprawca ubezpieczony był u strony pozwanej od odpowiedzialności cywilnej (co było bezsporne).

Strona pozwana ponosi odpowiedzialność za szkodę, powstałą u powódki, będącą następstwem wypadku z dnia 25 marca 2014r., jako ubezpieczyciel sprawcy wypadku, z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, na podstawie art. 436 § 1 kc w zw. z art. 822 § 1 i 2 kc.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 i 2 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

Przepis art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c. stanowi, że sąd może przyznać poszkodowanemu, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, odpowiednią sumę, tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę (szkodę niemajątkową), ujmowaną, jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości, oraz cierpienia psychiczne, to jest ujemne uczucia, przeżywane w związku z wypadkiem. Zadośćuczynienie, przyznawane jednorazowo, stanowić ma rekompensatę za całą krzywdę. Ma na celu przede wszystkim złagodzenie doznanych cierpień, a jego wysokość musi uwzględniać stopień doznanej krzywdy, rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania cierpień, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość (tak: wyrok SN z dnia 20.04.2006r., IV CSK 99/05, LEX nr 198509; wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 8.02.2006r., I A Ca 1131/05, LEX nr 194522).

Jak ustalono, przedmiotowy wypadek skutkowało u powódki wystąpieniem rozstroju zdrowia fizycznego i psychicznego, co powódka odczuwa do chwili obecnej. Żądana przez nią kwota 25.000 zł, tytułem zadośćuczynienia, jest adekwatna do rozmiaru krzywdy, uwzględnia rodzaj naruszonego dobra, jakim jest zdrowie człowieka, młody wiek powódki, rozmiar cierpień, odczuwanych jako dolegliwości głowy i kręgosłupa, ale także związanych z występującym u niej lękiem, obawami o ponowne doświadczenie wypadku, mimowolnymi wspomnieniami okoliczności wypadku, nadmierną czujnością w sytuacjach, które przypominały jej te okoliczności, problemami ze snem, co skutkowało ograniczeniami w życiu codziennym i koniecznością poddania się leczeniu i rehabilitacji. Miarkując zadośćuczynienie, Sąd miał na uwadze, że rokowania co do stanu zdrowia powódki są pomyślne, przy czym wskazana jest dalsza okresowa rehabilitacja i oszczędzający tryb życia. Takie zalecenia tym bardziej zwiększają rozmiar krzywdy powódki, która zawodowo uprawia narciarstwo (skicrosse), co bardziej, niż u przeciętnego człowieka, wiąże się z koniecznością utrzymania dobrej formy i pełnej sprawności organizmu. Odnosząc się do zarzutów strony pozwanej, opartych na doniesieniach prasowych, Sąd uwzględnił jako wiarygodne i logiczne zeznania powódki, iż pewne informacje musi podawać prasie ze względu na sponsorów, którzy powinni wiedzieć, że jest sprawna i w dobrej formie, co ma następnie przełożenie na finansowanie jej treningów i startów w zawodach.

Wskazać przy tym należy, że procent uszczerbku na zdrowiu, określany przez biegłego lekarza, jest tylko kategorią pomocniczą przy ustalaniu odpowiedniego zadośćuczynienia, i nie stanowi sam przez się podstawy do automatycznego miarkowania zadośćuczynienia przez Sąd.

Odsetki ustawowe zasądzono zgodnie z żądaniem pozwu. Powódka zawiadomiła pozwaną o szkodzie przed wniesieniem pozwu w niniejszej sprawie, zaś pozwana – pismem z dnia 16.06.2014r. – bezzasadnie odmówiła przyznania świadczenia (k-11). Uwzględniając ustawowy 30-dniowy okres na spełnienie świadczenia, liczony od otrzymania przez pozwaną zgłoszenia szkody - w dniu złożenia pozwu, pozwana znajdowała się w opóźnieniu w zapłacie, co uzasadnia zasądzenie odsetek ustawowych, na podstawie przepisów art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 455 kc i art. 817 § 1 kc w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Mając na uwadze żądanie powódki, odsetki od kwot 10.000 zł, zgłoszonych w toku postępowania, zasądzono od dnia 1.08.2015r. (pismo powódki zostało nadane pocztą w dniu 27.07.2015r. – k.174, przyjęto doręczenie pozwanej na dzień 31.07.2015r.) i od 20.04.2016r. (data pisma pozwanej w odpowiedzi na pismo powódki z dnia 12.04.2016r. – k.262).

Orzeczenie o kosztach w pkt II wyroku oparto na przepisach art. 98 § 1 i 3 kpc. Jako przegrywająca sprawę, pozwana powinna zwrócić powódce koszty procesu, w skład których wchodzi: kwota 750 zł, uiszczona tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 600 zł, tytułem wynagrodzenia pełnomocnika (w stawce minimalnej), 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa, 1259,80 zł – wykorzystana zaliczka na wynagrodzenie biegłego.

Orzeczenie w pkt III wyroku oparto na przepisach art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 130 (3) § 2 kpc.

W toku postępowania poniesiono wydatki tymczasowo ze Skarbu Państwa na wynagrodzenie biegłych, które zostały pokryte z zaliczki uiszczonej przez powódkę. Pozostała niewykorzystana kwota podlega zwrotowi, zgodnie z art. 84 ist. 1 i 2, art. 80 ust. 1 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (pkt IV wyroku).